Niet-gerelateerd exemplaar afgeleverd aan M. B[redacted]

Vonnis nr. 5086 F° 1

VONNIS

nummer: 5086

datum: 13/12/2016

De rechtbank van eerste aanleg Antwerpen, afdeling Antwerpen, AC1 kamer, rechtdoende in correctionele zaken, heeft het volgende vonnis uitgesproken:

Notitie nummer: I-2975-15 + AA69.I6.38-15

in zake van **HET OPENBAAR MINISTERIE:**
en waarbij zich heeft aangesloten als burgerlijke partij, ter zitting d.d. 8 november 2016:

009255 C[redacted] A[redacted] D[redacted]
Geboren te [redacted] **op** [redacted]
Wonende te [redacted]

- ter zitting vertegenwoordigd door meester K. Van Camp, advocaat bij de balie te Antwerpen;

TEGEN:

009256 1. B[redacted] N[redacted] S[redacted]
bediende
geboren te [redacted], **op** [redacted]
wonende te [redacted]
van [redacted] **nationaliteit**
[redacted]

009257 2. M[redacted] M[redacted] A[redacted]
zelfstandige
geboren te [redacted], **op** [redacted]
wonende te [redacted]
van [redacted] **nationaliteit**
[redacted]

Beticht van te Zoersel, gerechtelijk arrondissement Antwerpen, te Zoersel, gerechtelijk arrondissement Antwerpen, tussen 24 september 2015 en 20 november 2015. meermaals. de feiten de achtereenvolgende en voortdurende uiting zijnde van eenzelfde opzet. het laatste feit gepleegd zijnde op 19 november 2015,

De eerste en de tweede,

Als werkgever, zijn aangestelde of lasthebber,

een buitenlandse onderdaanarbeid te hebben doen of laten verrichten zonder de grenzen van de arbeidsvergunning en/of de arbeidskaart te respecteren, ten aanzien van 1 werknemer, namelijk C[redacted] A[redacted] D[redacted]

bij inbreuk op de artikelen 4 §1, al. 2 van de wet van 30 april 1999 betreffende de tewerkstelling van buitenlandse werknemers,

strafbaar gesteld door artikel 175 §2, 2° van het Sociaal Strafwetboek met een sanctie van niveau 3.

oOOo

Gezien de stukken van het onderzoek;

Gehoord de burgerlijke partij in haar middelen en besluiten, vertegenwoordigd door meester K. Van Camp, advocaat bij de balie te Antwerpen;

Gehoord het Openbaar Ministerie in zijn vordering;

Gehoord de beklaagden in hun middelen van verdediging, bijgestaan door meester T. Peeters, advocaat bij de balie te Antwerpen;

oOOo

Beklaagden deden als gezin beroep op een au pair, namelijk C[redacted] A[redacted] D[redacted]
Beklaagden zijn zelf uitbater van een onderneming die onder andere bemiddeling verleent bij het plaatsen van buitenlandse en binnenlandse au pairs in buiten- en binnenland.

Eerste beklaagde is vertegenwoordigster van het au pair-bureau "a[redacted] en bekwam voor D[redacted] C[redacted] A[redacted] een arbeidsvergunning geldig van 19/9/2015 tot 18/9/2016 (st. 74).

Op 15 november 2015 ontving de sociale inspectie een mail vanwege D[redacted] C[redacted] A[redacted] over haar situatie binnen het gezin van beklaagden.
Zij schetste de situatie als zou zij respectloos behandeld worden en ongeoorloofde huishoudelijke taken moeten verrichten.
Haar vrije tijd en privacy zouden niet gerespecteerd worden.
Zij overhandigde een schema van de diverse taken die zij diende uit te voeren. Zij voerde aan meer dan 53 uren per week te werken.
Bij haar verhoor overhandigde zij verschillende documenten en smsberichten en whatsappberichten alsook verschillende geluidsfragmenten waaruit de onheuse behandeling door beklaagden zou blijken.

Beklaagden betwisten dat zij de au pair onheus behandelden. Zij menen dat het gebruik van de sms'en en whatsappberichten alsook de geluidsfragmenten een inbreuk uitmaken op hun privacy en dat deze gegevens niet als bewijs kunnen gelden voor de lastens beklaagden weerhouden feiten.

De rechtbank benadrukt dat na lezing van de gegevens in het strafdossier, de verklaringen van alle partijen en enkel rekening houdend met de objectieve vaststellingen van de inspecteurs, het navolgende kan worden weerhouden.

De aangegeven uren op het werkschema medegedeeld door de au pair en de uren vermeld door beklaagden in het schema "f[redacted], komen overeen (st. 70,73).
Beide schema's duiden op meer dan 20 uren werk per week en meer dan 4 uur werk per dag (st. 70,69).
De dagdagelijkse taken vormen het hoofddoel van het verblijf.
De au pair werkte niet binnen de grenzen van de arbeidsvergunning.

De rechtbank benadrukt dat de feiten aan beide beklaagden kunnen worden toegerekend.

Beklaagden hadden de mogelijkheid om beslissingen te nemen om inbreuken te vermijden. Nalatigheid staat in causaal verband met de inbreuken. Zij dragen beiden een eindverantwoordelijkheid.

De rechtbank meent dat beklaagden zelf een actieve informatieplicht hebben, zodat zijzelf zich ervan moeten vergewissen of alle documenten in orde zijn en tewerkstelling is toegestaan binnen de verleende arbeidsvergunning. Onwetendheid maakt geen verschoning uit, zeker niet gezien de beroepsbezigheden van beklaagden.

Er is geen overmacht of onoverwinnelijke dwaling aangetoond.
Onachtzaamheid volstaat voor het weerhouden van de sociaal rechtelijke inbreuken. Er is geen bijzonder opzet vereist.

Op grond van de vaststellingen van de Inspectiediensten (stuk 69-74) acht de rechtbank de feiten lastens eerste en tweede beklaagde bewezen.

Strafmaat

Het niet respecteren van de opgelegde sociale reglementeringen is absoluut ontoelaatbaar, gelet op de sociale fraude die hierdoor georganiseerd wordt. Op die manier genieten beklaagden ook een illegaal financieel voordeel. De naleving van de grenzen van de arbeidsvergunning is ook strikt noodzakelijk om de controle op de naleving van de sociale wetgeving mogelijk te maken en misbruik te voorkomen.

Gelet op de aard der feiten en rekening houdend met alle elementen die ter zitting worden aangevoerd, alsook rekening houdend met het blanco strafrechtelijk verleden van beide beklaagden wordt de navolgende straf opgelegd, deels met uitstel om hen te motiveren zich van dergelijke feiten te weerhouden.

OM DEZE REDENEN,
DE RECHTBANK,

Gelet op de artikelen 162, 185, 194, 195 van het Wetboek van Strafvordering,
artikelen 1, 3, 6, 7 van het Strafwetboek,
artikelen 11, 12, 14, 31, 32, 34, 35, 36, 37 en 41 der wet van 15 juni 1935, gewijzigd door de wet van 3 mei 2003;
de verordeningen van de Raad van de ministers nr. 974/98 dd. 3/5/1998 en nr. 1103/97 dd. 17/6/1997 en de wetten van 26/06/2000 en 30/06/2000 betreffende de invoering van de euro,
artikelen 28, 29 der wet van 1 augustus 1985;
artikelen 3 en 4 der wet van 17 april 1878,
artikel 162 bis van het wetboek van Strafvordering,
artikel 1382 van het Burgerlijk Wetboek,
artikelen 44 en 45 van het Strafwetboek,
en bij toepassing van de artikelen en wetsbepalingen zoals aangehaald in de voormelde tenlastelegging,
en bij toepassing van de artikelen 38, 40, 50 van het Strafwetboek.

Rechtdoende op tegenspraak.

VEROORDEELT :

- **eerste** beklaagde B[redacted] N[redacted] hoofdens de feiten van de tenlastelegging tot een geldboete van **éénmaal HONDERD EUR.**

Aangezien eerste veroordeelde vroeger geen enkele veroordeling tot een criminele straf of tot een hoofdgevangenisstraf van meer dan twaalf maanden, of tot een gelijkwaardige straf die in aanmerking genomen wordt overeenkomstig artikel 99 bis van het Strafwetboek, heeft opgelopen;
dat in die omstandigheden een genademaatregel van aard is om de verbetering van deze veroordeelde te doen verhopen;

Beveelt dat bij toepassing en binnen de perken van artikel 1 en 8 der wet van 29 juni 1964, de tenuitvoerlegging van **de geldboete** uitgesproken ten laste van **eerste** veroordeelde, wordt uitgesteld voor een termijn van **drie jaar** vanaf heden,
uitgezonderd een effectieve geldboete van éénmaal 50 EUR, vermeerderd met 50 decimes, zijnde éénmaal 300 EUR, of een vervangende gevangenisstraf van vijftien dagen.

- **tweede** beklaagde M[redacted] M[redacted]hoofdens de feiten van de tenlastelegging tot een geldboete van **éénmaal HONDERD EUR.**

Aangezien **tweede** veroordeelde vroeger geen enkele veroordeling tot een criminele straf of tot een hoofdgevangenisstraf van meer dan twaalf maanden, of tot een gelijkwaardige straf die in aanmerking genomen wordt overeenkomstig artikel 99 bis van het Strafwetboek, heeft opgelopen;
dat in die omstandigheden een genademaatregel van aard is om de verbetering van deze veroordeelde te doen verhopen;

Beveelt dat bij toepassing en binnen de perken van artikel 1 en 8 der wet van 29 juni 1964, de tenuitvoerlegging van **de geldboete** uitgesproken ten laste van **tweede** veroordeelde, wordt uitgesteld voor een termijn van **drie jaar** vanaf heden,
uitgezonderd een effectieve geldboete van éénmaal 50 EUR, vermeerderd met 50 decimes, zijnde éénmaal 300 EUR, of een vervangende gevangenisstraf van vijftien dagen.

Verplicht **eerste en tweede** veroordeelde, als bijdrage voor de financiering van het Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders, tot het betalen van een bijdrage van **elk 25 EUR**, bij toepassing van artikel 1 van de wet van 5 maart 1952, gewijzigd door de wet van 26/06/2000 en de wet van 28/12/2011, vermeerderd met 50 decimes, en gebracht op **elk 150 EUR**.

Verplicht **eerste en tweede** veroordeelde tot betaling van **elk 1/2** van de kosten van het geding belopende **27,57 EUR in totaal** op heden en, bij toepassing van artikel 91 van het KB van 28 december 1950, tot een vergoeding van **elk 51,20 EUR.**

Zegt dat bij toepassing van artikel 1 der wet van 5 maart 1952 gewijzigd door de wet van 28/12/2011 **elke** geldboete van **éénmaal 100 EUR**, vermeerderd wordt met 50 decimes, zodat **elke** geldboete **éénmaal 600 EUR** bedraagt.

Bepaalt de duur van de gevangenisstraffen waardoor de geldboeten vervangen kunnen worden, bij gebrek aan betaling binnen een termijn vermeld in artikel 40 van het strafwetboek, op **elk één maand;**

oOOo

<u>Rechtdoende over de vordering van de burgerlijke partij:</u>
C[redacted] A[redacted] D[redacted]

Aangezien deze ontvankelijk is en gegrond in volgende mate;

Rekening houdend met alle gegevens in het strafdossier en de grenzen van de weerhouden tenlastelegging acht de rechtbank het enkel gepast de navolgende schadevergoeding toe te kennen voor morele schade.

OM DEZE REDENEN,
DE RECHTBANK,

Verklaart de eis ontvankelijk en in volgende mate gegrond.

Veroordeelt **eerste** beklaagde B[redacted] N[redacted] en **tweede** beklaagde M[redacted] M[redacted] **solidair** om aan de burgerlijke partij C[redacted] A[redacted] D[redacted] te betalen, als schadevergoeding, de som van **VIJFHONDERD (500,00) EURO** te vermeerderen met de vergoedende intresten aan de wettelijke intrestvoet vanaf 19 november 2015 tot op heden, en vanaf heden met de gerechtelijke intresten en de kosten.

Veroordeelt **eerste** beklaagde B[redacted] N[redacted] en **tweede** beklaagde M[redacted] M[redacted] tevens **solidair** tot betaling aan de burgerlijke partij C[redacted] A[redacted] D[redacted] van de rechtsplegingsvergoeding ten bedrage van **TWEEHONDERDVEERTIG (240,00) EURO.**

Wijst het meer- en andersgevorderde af.

oOOo

Alles wat voorafgaat is, overeenkomstig de bepalingen der wet van 15 juni 1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken, in de Nederlandse taal geschied.

Aldus gewezen door de hiernavermelde rechter die de zaak behandeld heeft en die aan de beraadslaging heeft deelgenomen, en uitgesproken in openbare terechtzitting door de Voorzitter op **dertien december tweeduizendzestien** in aanwezigheid van het Openbaar Ministerie en de griffier.

AANWEZIG:

A. Mertens,	voorzitter van de kamer, enig rechter
J. Hebbelinck	substituut-arbeidsauditeur,
D. Mariën,	griffier.

Mariën

D. Mariën

A. Mertens